

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010123
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515010123.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci odsúdeného Q. Y., vo veci návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného Q. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5Nt/7/2015 zo dňa 05.12.2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.06.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Q. Y., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5Nt/7/2015 zo dňa 05.12.2016 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného Q. Y. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/101/2014 pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zamietnutý.

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že odsúdený Q. Y. podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý bol doručený Okresnému súdu Bratislava V dňa 04.03.2015. V návrhu uviedol, že už pred pojednávaním súdu dňa 12.02.2015 poukázal na rozdiely vo výpovediach ako aj znaleckého posudku. Návrh oprel o novú skutočnosť, a to očitého svedka pána M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, prechodne bytom H. XX, H..

Okresný súd ďalej uviedol, že vypočul na verejnom zasadnutí svedka M. S. a oboznámil sa s písomným materiálom vzťahujúcim sa na predmetnú trestnú vec. Konštatoval, že je zrejme, že existencia očitého svedka, ktorý mal vlastnými zmyslami vnímať skutkový priebeh žalovaného skutku je jednoznačne skutočnosťou, ktorá bola súdu skôr neznáma, a ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Avšak ani po vykonanom výsluchu svedka M. S. nevzhladol také ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie týkajúce sa viny odsúdeného alebo vzhľadom na ktoré by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Okresný súd aj po takto vykonanom dokazovaní mal jednoznačne preukázané, že odsúdený Q. Y. sa dopustil spáchania hore uvedeného zločinu na takom skutkovom základe, ako bol v pôvodnom konaní uznaný vinným. Z výpovede svedka M. S. je zrejme, že tento nevypovedal k útoku na verejného činiteľa, nakoľko zo spisového materiálu vyplýva, že žalovaný skutok sa stal v mieste, kde sa v tom čase nenachádzal svedok S.. K zločinu útoku na verejného činiteľa došlo na cestnom úseku medzi mestskou časťou N. pred železničným priecestím a križovatkou smerom do C., teda na mieste, ktoré sa nachádza približne 1 km pred zastávkou MHD nachádzajúcou sa pri sídlisku G.. Z uvedeného je zrejme, že svedok M. S. vypovedal k úplne inej časti skutku.

Okresný súd ďalej konštatoval, že v súvislosti s tvrdeniami odsúdeného o tom, že ešte pre hlavným pojednávaním poukazoval na rozpory vo výpovediach svedkov, týmto sa okresný súd v rámci konania o povolení obnovy konania nezaoberal, nakoľko za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať

skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, a to aj vtedy, keď sa s nimi súd v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že počas celého konania vypovedal pravdivo a nemenil svoju výpoveď a opätovne podrobne opísal priebeh skutku, ako k nemu malo dôjsť, pričom jeho výpoveď potvrdil aj očitý svedok, napriek tomu bol jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietnutý. Uviedol ďalej, že v ostatných bodoch obžaloby je vinný, ale útok na verejného činiteľa nespáchal.

Krajský súd na podklade sťažnosti odsúdeného preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave zistil z predloženého spisového materiálu nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/101/2014 zo dňa 03.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/2/2015 zo dňa 12.02.2015 bol obžalovaný Q. Y. uznaný vinným zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 10.04.2014 v čase od 16.57 hod. do 17.07 hod. v H. na úniku z M. republiky na územie G. republiky v mestskej časti N. na osobnom motorovom vozidle značky B. Q., ev.č. : BL.XXXFV, modrej farby, vo vlastníctve V. F. smeroval na zasahujúcu hliadku PMJ KR PZ Bratislava v zložení npráp. I., nstržm. I. W. a ppráp. I. I. I., sediacu v služobnom motorovom vozidle, kde bol obvinený vyzvaný k zastaveniu svetelným výstražným znamením G., ako aj zvukovým výstražným znamením, obvinený na výzvu nereagoval a nasmeroval svoje vozidlo na vozidlo hliadky PMJ, ktorá musela vykonať uhýbajúci manéver, aby predišli čelnej zrážke s vozidlom B. Q. v rovnakom jazdnom pruhu, následne obvinený pokračoval v jazde v smere do mestskej časti C. prenasledovaný hliadkou PMJ a bol opakovane prostredníctvom svetelných a zvukových výstražných znamení vyzývaný k zastaveniu vozidla, čo neuposlúchol, proti obvinenému bol použitý varovný výstrel do vzduchu, obvinený nezastavoval a pokračoval v jazde po C. ceste, za súčasných výziev svetelnými a zvukovými výstražnými znamienami k zastaveniu vozidla, na unikajúce vozidlo vedené obvineným bolo vystrelených 28 výstrelov a hliadka Oddelenia služobnej kynológie KR PZ Bratislava vystrelila zo služobnej zbrane varovný výstrel do vzduchu, na ktorý obvinený nereagoval a vozidlo nezastavil, najmenej trikrát narazil pravým bokom vozidla do ľavého boku služobného motorového vozidla značky G. W., ev.č.: BL-XXXCX, bielej farby s nápisom „C.“, následne obvinený medzi čerpacou stanicou G. na C. ceste a zastávkou I. M. cesta v smere do centra mesta dostal šmyk a otočil sa s vozidlom o XX stupňov, zastavil a za použitia donucovacích prostriedkov mu bolo zasahujúcimi príslušníkmi PZ zabránené v pokračovaní jazdy, a obvinený riadil osobné motorové vozidlo napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/48/2014 zo dňa 14.03.2014, právoplatného dňom 14.03.2014 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 3 roky s plynutím zákazu najmenej do 14.03.2017, o čom mal obvinený vedomosť,

týmto konaním spôsobil poškodenému Krajskému riaditeľstvu PZ v Bratislave, Špitálska 14, Bratislava škodu poškodením vozidla vo výške 4.720,- €, poškodenému V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. ulica č. XXXX/XX, H. škodu vo výške 2.418,- € a poškodeným npráp. I. I., nstržm. I. W. a ppráp. I. I. I. nebola spôsobená žiadna ujma na zdraví,

za čo mu bol uložený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému KR PZ Bratislava škodu v sume 4.720,- Eur poškodenému V. F. škodu v sume 2.418,- Eur.

B. Q. Y. podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý bol doručený Okresnému súdu Bratislava V dňa 04.03.2015. V návrhu uviedol, že už pred pojednávaním súdu dňa 12.02.2015 poukázal na rozdiely vo výpovediach ako aj znaleckého posudku. T. oprel o novú skutočnosť, a to očitého svedka pána M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, prechodne bytom H. XX, H.. Okresný súd Bratislava V rozhodol napadnutým uznesením na verejnom zasadnutí dňa 29.05.2015. Vec bola na základe sťažnosti odsúdeného predložená krajskému súdu na rozhodnutie dňa 23.03.2016.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že v uvedenej veci už krajský súd rozhodoval, a to uznesením zo dňa 14.04.2016 sp. zn. 2Tos/28/2016, kedy na základe sťažnosti odsúdeného podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5Nt/7/2015 zo dňa 29.05.2015 a konštatoval, že v predmetnej veci bola preukázaná existencia prvej podmienky na povolenie obnovy konania, nakoľko okolnosti uvádzané odsúdeným v podanom návrhu na povolenie obnovy konania treba považovať za novú skutočnosť súdu skôr neznámu, pretože ich existenciu pripojený spisový materiál vôbec neobsahuje. Pokiaľ okresný súd neakceptoval návrh odsúdeného na vypočutie svedka, ako preukázateľne nového dôkazu, pričom svoje rozhodnutie oprel o úvahu, že akokoľvek by tento svedok vypovedal, nezmenilo by to nič na pôvodnom rozhodnutí o vine či treste, je potrebné uviesť, že takáto úvaha okresného súdu je minimálne predčasná. Krajský súd teda konštatoval, že nesprávne postupoval súd prvého stupňa, keď postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. podaný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol bez toho, že by vôbec predvolal navrhovaného svedka, ktorého meno a adresy dal odsúdený k dispozícii. Až po výsluchu tohto svedka v konaní o povolení obnovy konania (svedok nebol OČTK ani konajúcim súdom v čase konania o podanej obžaloby známym), bude možné ustáliť, či táto nová skutočnosť, teda tento svedok, resp. jeho výpoveď je v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. takou skutočnosťou, ktorá by mohla v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Okresný súd rešpektujúc hore uvedený záver odvolacieho súdu a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom zákonným spôsobom vykonal dokazovanie vrátane výsluchu odsúdeným navrhovaného svedka.

V súvislosti s obnovou konania, ktorej sa sťažovateľ domáha, je potrebné predovšetkým uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutiach, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní.

Ako vyplýva z dikcie § 394 ods. 1 Tr. por. a súčasne z rozhodovacej súdnej praxe (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2 Tost/6/2009), účelom obnovy konania je odstránenie nedostatkov spočívajúcich v skutkových zisteniach. Novú skutočnosť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. možno preto definovať ako objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Tieto nové skutočnosti môžu mať rôznorodú povahu a spravidla sa stávajú predmetom dokazovania. Skutočnosť v trestnom konaní (t. j. aj v konaní o obnove) je vždy predmetom hodnotenia právom a nemožno ju preto s právom stotožňovať.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na okolnosť, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku, či trestného rozkazu vydaného v základnom konaní.

Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd prípadne s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka M. S., správne okresný uviedol, že tento nevypovedal k časti konania odsúdeného týkajúceho sa zločinu útoku na verejného činiteľa, nakoľko sa skutočne táto časť žalovaného skutku stala v mieste, kde sa v tom čase vôbec nenachádzal svedok S.. K zločinu útoku na verejného činiteľa došlo na cestnom úseku medzi mestskou časťou N. pred železničným priecestím a križovatkou smerom do Petržalky, teda na mieste, ktoré sa nachádza približne 1 km pred zastávkou MHD nachádzajúcou sa pri sídlisku Slnčnice, teda svedok M. S. vypovedal k úplne inej časti skutku a z tejto vzdialenosti a orientácie nevidel na rozhodnú časť konania odsúdeného, pri ktorej sa domáha obnovy konania.

Správne a zákonne sa okresný súd vysporiadal aj s tou časťou návrhu odsúdeného, kde konštatoval, že už v pôvodnom konaní poukazoval na rozpory vo výpovediach. Ako už bolo konštatované, za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd prípadne s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Krajský súd preto záverom uzatvára, že správne postupoval súd prvého stupňa, keď po vykonaní dokazovania zákonným spôsobom postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. podaný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, a keďže nezistil dôvody pre zrušenie napadnutého uznesenia podľa § 194 ods. 1 Tr. por., rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného Q. Y. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.